

танки и пр. Списанието се занимава отчасти и съ въпроса за езика и книжнината. Българската книжнина трѣбва да стане национална, да се отърси отъ грѣцкото влияние, а това можело да стане, когато българскиятъ народъ започне постепенно да се освобождава отъ грѣцкия езикъ въ училищата. Съ тѣга се отбелязва държането на много българигръкомани, които продължавали да поддържатъ грѣцкия езикъ, като дори „ся отметоуватъ и до сега отъ своя си народъ и ся прилѣпнуватъ при чуждъ — при Грѣцки народъ“ (кн. 1, 1860, стр. 32). Помѣства и нѣколко статии по църковния въпросъ.

Въ 1863 година, когато църковната борба била въ разгара си, когато цариградски и емигрантски вестници пламенно спорѣли за начина, по който трѣбва да се създаде независима църковна иерархия — тѣй като по принципъ всички били съгласни за обособяването на българската църква — излѣзълъ въ Браила още единъ вестникъ, посветенъ предимно на църковнитѣ борби. Този вестникъ — „Българска Пчела“ издаденъ отъ едно браилско „дружество на акционери“, подъ редакцията на Хр. Ваклидовъ, въ форматъ 2^о, стр. 4, абонаментъ 3½ двадесетаци годишно, се считалъ отъ нѣкои за униятски органъ, за продължение на в. „България“, вѣроятно защото Ваклидовъ билъ единъ отъ редакторитѣ на цариградския униятски вестникъ¹⁾. „Българска Пчела“ не трѣбва да се смѣта, обаче, нито за органъ на католишката пропаганда, нито за продължение на „България“. Наистина, този вестникъ е ималъ католическа тенденция, поддържалъ идеята за образуване уния, но върховната му цель далечъ не е била присѣдиняването на българската църква къмъ лоното на папата, а отдѣлянето ѝ отъ патриаршията и създаване на самостоятелна българска иерархия при всѣкакви условия и компромиси. Излизалъ е седмично.

Две проблеми заематъ изключителното внимание на „Българска Пчела“. Тѣ сѣ църковниятъ въпросъ и образованието на българския народъ. По църковния въпросъ поддържа необходимостта отъ пълното скѣсване съ грѣцката патриаршия и отдѣлянето на българската църква на всѣка цена, при всѣкакви жертви. Този вестникъ държи твърде злъченъ и безпощаденъ езикъ спрямо грѣцкитѣ духовници, които клейми за престѣпни деяния и жестоко отнасяне съ българското племе. Решително се обявява противъ всички опити за намиране база на споразумение съ патриаршията, противъ „разни“ смѣсени комисии и „проекти“ за помирение. По този въпросъ често влиза въ остъръ споръ съ в. „Свѣтъникъ“, като го упрѣква, че водѣлъ „тъмна политика“. „Българска Пчела“ не одобрява тактиката на „Свѣтъникъ“, който продължавалъ да работи за намиране формула за

¹⁾ Ивановъ: Бълг. периодич. печатъ, стр. 55.